

Lamentations: Putting the Mouth before the Eye

Rabbi Hayyim Angel
KJ Rabbinic Scholar
National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals
hangel@jewishideas.org
www.jewishideas.org

1. Lamentations 1:5-22

⁵Her enemies are now the masters, her foes are at ease, because the LORD has afflicted her for her many transgressions...⁸Jerusalem has greatly sinned, therefore she is become a mockery...¹⁴The yoke of my offenses is bound fast, lashed tight by His hand...¹⁸The LORD is in the right, for I have disobeyed Him...²⁰See, O LORD, the distress I am in! My heart is in anguish, I know how wrong I was to disobey...²¹When they heard how I was sighing, there was none to comfort me; all my foes heard of my plight and exulted. For it is Your doing: You have brought on the day that You threatened. Oh, let them become like me! ²²Let all their wrongdoing come before You, and deal with them as You have dealt with me for all my transgressions. For my sighs are many, and my heart is sick.

איכה א: ה-כב

(ה) הִיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ אֵיבֵיהָ שְׁלוֹ בִיחַ' הוֹגָה עַל רִבְפְּשָׁעֶיהָ... (ח) חָטְא חָטְאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לְגִידָה הִתְתָּה... (יז) נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי בְּגָדוֹ... (יח) צָדִיק הוּא ה' כִּי פִיחֹ מְרִיתִי... (כ) רָאָה ה' כִּי־צָרָלִי מֵעַי חֲמַרְמָרוּ וְנִחַפְּדוּ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי... (כא) שָׁמְעוּ כִּי נִאֲנָחָה אָנִי אֵין מְנַחֵם לִי כִּלְאִיבִי שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ הַבָּאֵת יוֹס־ קָרָאתָ וַיִּהְיוּ כְמוֹנִי : (כב) תְּבֹא כָל־רַעְתֶּם לְפָנַי וְעוֹלָל לְמוֹ כְּאֲשֶׁר עוֹלָלָת לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי כִּירְבוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוִי :

2. Lamentations 1:16-17

¹⁶For these things do I weep, my eyes flow with tears: Far from me is any comforter who might revive my spirit; my children are forlorn, for the foe has prevailed. ¹⁷Zion spreads out her hands, she has no one to comfort her; the LORD has summoned against Jacob his enemies all about him; Jerusalem has become among them a thing unclean. ¹⁸The LORD is in the right, for I have disobeyed Him. Hear, all you peoples, and behold my agony: My maidens and my youths have gone into captivity!

איכה א: טז-יז

(טז) עַל אֵלֶּה אָנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי עֵינֵי יְרֻדָה מַיִם כִּי רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נַפְשִׁי הִיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵר אֹיֵב : (יז) כִּרְשָׁה צִוּן בְּגִידֶיהָ אֵין מְנַחֵם לָהּ צָנָה ה' לְיַעֲקֹב סְבִיבָיו צָרִיו הִתְתָּה יְרוּשָׁלַם לְגִידָה בִּינִיחָם :

3. Lamentations 2:1-7

¹Alas! The Lord in His wrath has shamed Fair Zion, has cast down from heaven to earth the majesty of Israel. He did not remember His Footstool on His day of wrath. ²The Lord has laid waste without pity all the habitations of Jacob; He has razed in His anger fair Judah's strongholds. He has brought low in dishonor the kingdom and its leaders. ³In blazing anger He has cut down all the might of Israel; He has withdrawn His right hand in the presence of the foe; He has ravaged Jacob like flaming fire, consuming on all sides. ⁴He bent His bow like an enemy, poised His right hand like a foe; He slew all who

delighted the eye. He poured out His wrath like fire in the Tent of Fair Zion...⁷The Lord has rejected His altar, disdained His Sanctuary. He has handed over to the foe the walls of its citadels; they raised a shout in the House of the LORD as on a festival day.

איכה ב: א-ז

(א) איכה זעיר באפו א-דני את-בת-ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: (ב) בלע א-דני לא ולא חמל את כל-נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: (ג) גדע בחרריאף כל קרו ישראל השיב אחר ימינו מפני אויב ויבצר בינקב פאש להבה אכלה סביב: (ד) דרד קשתו פאויב נצב ימינו פצר ויהרג כל מחמד-יעין באהל בת-ציון שפד פאש חמתו: (ז) זנח א-דני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד-אויב חומות ארמונותיה קול נתנו בביתה' כיום מועד:

4. Lamentations 2:16-17

¹⁶All your enemies jeer at you; they hiss and gnash their teeth, and cry: “We’ve ruined her! Ah, this is the day we hoped for; we have lived to see it!” ¹⁷The LORD has done what He purposed, has carried out the decree that He ordained long ago; He has torn down without pity. He has let the foe rejoice over you, has exalted the might of your enemies.

איכה ב: טו-יז

(ט) פצו עלך פיהם כל-אויביך שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אף זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: (יז) עשה ה' אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימיקדם הרס ולא חמל וישמח עלך אויב הרים קרו צריך:

5. Sanhedrin 104b

Rabbah said in R. Johanan’s name: Why did he place the pe before the ayin? Because of the Spies who spoke with their mouths what they had not seen with their eyes.

סנהדרין קד:

אמר רבא אמר רבי יוחנן: בשביל מה הקדים פ"א לעי"ן - בשביל מרגלים שאמרו בפהם מה שלא ראו בעיניהם.

6. Lamentations 3:1-6, 19-25

¹I am the man who has known affliction under the rod of His wrath; ²me He drove on and on in unrelieved darkness; ³On none but me He brings down His hand again and again, without cease. ⁴He has worn away my flesh and skin; He has shattered my bones. ⁵All around me He has built misery and hardship; ⁶He has made me dwell in darkness, like those long dead...¹⁹To recall my distress and my misery was wormwood and poison; ²⁰whenever I thought of them, I was bowed low. ²¹But this do I call to mind, therefore I have hope: ²²The kindness of the LORD has not ended, His mercies are not spent. ²³They are renewed every morning—ample is Your grace! ²⁴“The LORD is my portion,” I say with full heart; therefore will I hope in Him. ²⁵The LORD is good to those who trust in Him, to the one who seeks Him.

איכה ג: א-ו, יט-כה

(א) אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: (ב) אותי נהג וילך חשך ולא-אור: (ג) אף בי ישב יהפך ידו כלהיום: (ד) בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: (ה) בנה עלי ויקף ראש ותלאה: (ו) במחשכים הושיבני כמתי עולם: (יט) זכר-עניי ומרודי לענה וראש: (כ) זכור תזכור ותשיח ותשוח עלי נפשי: (כא) זאת אשיב אללבי עלכן אוחיל: (כב) חסדי ה' כי לאתנמו כי לאכלו רחמיו: (כג) חדשים לבקרים רבה אמנותך: (כד) חלקי ה' אמרה נפשי עלכן אוחיל לו: (כה) טוב ה' לקו לנפש תדרשנו:

7. Lamentations 3:46-51

⁴⁶All our enemies loudly rail against us. ⁴⁷Panic and pitfall are our lot, death and destruction. ⁴⁸My eyes shed streams of water over the ruin of my poor people. ⁴⁹My eyes shall flow without cease, without respite, ⁵⁰until the LORD looks down and beholds from heaven. ⁵¹My eyes have brought me grief over all the maidens of my city.

איכה ג: מו-נא

(מו) פָּצוּ עֵינַי פִּיהֶם כְּלֵאִיבֵינוּ : (מז) פָּחַד וּפְחַת הָיָה לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשֹּׁבֵר : (מח) פִּלְגֵימִים תִּרְדַּ עֵינַי עַל־שֹׁבֵר בְּתַעֲמִי : (מט) עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת : (ג) עֲדִי־שִׁקְיֹף וְיָרָא ה' מִשָּׁמַיִם : (נא) עֵינַי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירִי :

8. Lamentations 4:9-13

⁹Better off were the slain of the sword than those slain by famine, who pined away, [as though] wounded, for lack of the fruits of the field. ¹⁰With their own hands, tenderhearted women have cooked their children; such became their fare, in the disaster of my poor people. ¹¹The LORD vented all His fury, poured out His blazing wrath; He kindled a fire in Zion which consumed its foundations... ¹³It was for the sins of her prophets, the iniquities of her priests, who had shed in her midst the blood of the just.

איכה ד: ט-יג

(ט) טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי־חֶרֶב מִחֲלָלֵי־רָעַב שֶׁהֵם זֹוּבוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבַת שָׂדֵי : (י) יְדֵי נָשִׁים רַחֲמַנִּיּוֹת בְּשֵׁלוֹ יִלְדִיָּהוּ הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֹׁבֵר בְּתַעֲמִי : (יא) כָּלָה ה' אֶת־חַמְתּוֹ שֶׁפָּדַ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצְתֵּאֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּדֹתֶיהָ :... (יג) מִחַטָּאת נְבִיאֶיהָ עֲוֹנוֹת כֹּהֲנֶיהָ הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דַם צְדִיקִים :

9. Lamentations 4:16-17

¹⁶The LORD's countenance has turned away from them, He will look on them no more. They showed no regard for priests, no favor to elders. ¹⁷Even now our eyes pine away in vain for deliverance. As we waited, still we wait for a nation that cannot help.

איכה ד: טז-יז

(טז) פָּנֵי ה' חָלַקְסָם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטָם פָּנֵי כֹהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ זִקְנִים וְזִקְנִים לֹא חָנְנוּ : (יז) עוֹדִינָה עוֹדִינוּ תִכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל־עֲזָרָתֵנוּ הֶבֶל בְּצַפְצַפְתָּנוּ צַפִּינוּ אֶל־גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ :

10. Lamentations 5:1, 15-18

¹⁵Remember, O LORD, what has befallen us; behold, and see our disgrace!... ¹⁵Gone is the joy of our hearts; our dancing is turned into mourning. ¹⁶The crown has fallen from our head; woe to us that we have sinned! ¹⁷Because of this our hearts are sick, because of these our eyes are dimmed: ¹⁸Because of Mount Zion, which lies desolate; jackals prowl over it.

איכה ה: א, טו-יח

(א) זָכַר ה' מַה־הָיָה לָנוּ הַבֵּיט הַבֵּיטָה וַיִּרְאֶה אֶת־חֲרָפְתָּנוּ :... (טו) שָׁבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ נִהַפְּדָ לְאֶבֶל מְחַלְנוֹ : (טז) נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹיְנָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ : (יז) עַל־זֶה הָיָה דָוָה לִבְנוֹ עַל־אֶלֶה חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ : (יח) עַל הַר־צִיּוֹן שֶׁשָּׁמַם שׁוּעֵלִים הִלְכִיבוּ :

11. Lamentations 5:19-22

¹⁹But You, O LORD, are enthroned forever, Your throne endures through the ages. ²⁰Why have You forgotten us utterly, forsaken us for all time? ²¹Take us back, O LORD, to Yourself, and let us come back; renew our days as of old! ²²For truly, You have rejected us, bitterly raged against us.

איכה ה: יט-כב

(יט) אַתָּה ה' לְעוֹלָם תִּשָּׁבַב כְּסֵאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר : (כ) לָמָּה לְנַצַּח תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְץ זָמִים : (כא) הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֵי וְנִשׁוּב וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם : (כב) כִּי אִם מָאֵס מֵאַסְתָּנוּ קִצַּפְתָּ עֲלֵינוּ עַד מָאֵד :